

ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ДНЕВНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ ГРАДА БЕОГРАДА

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА: КНЕГИЊЕ ОЛГЕ 21

ПРИМЕРАК 1 ДИНАР

Велики успех Немачког афричког корпуса

Путем Дарлана

Пут адмирала Дарлана у Берлин Већи Рајх треба сматрати догађајем огромне важности. У недостатку вести о резултатима те историске аудиенције — што је иначе разумљиво — морамо да се ограничимо проценавањем веродостојности нагађања страних радионица, које износе разне верзије.

Нема ништа невероватног у претпоставци да се у Берлину решавало и о даљој улози француског колонијалног царства. Генерал де Гол са својом шаком „слободних Француза“ (и француских јевреја) увек је извесне француске колоније у рат на страни Велике Британије и ставио је несрћне урођенике тих колонија у службу британског министарства војске. Додуше он није успео да формира неке веће одреде, а учешће у рату формираних одреда било је прилично беззначајно: један неуспели напад на оазу Мурзук, операција код оазе Куфра, симболично учешће у Вавеловој офанзиви у Киренаки и неколико летова појединачних авијатичара над Грочком.

Војни значај де-Головог рада је минималан, али политички значај је много већи: уколико је један део француског прекоморског царства увучен у рат на страни Велике Британије, утолико је правично и са моралног гледишта оправдано да Немачка искористи француске колонијалне територије, ако се појави потреба, за извесне ратне подухвате.

Не можемо тврдити да се та потреба већ појавила, али чињеница да се рат одмакао од Европе води закључку да поједине тачке на суседним континентима могу да буду сада интересантне за операције, које су, изгледа, на реду или, које могу доћи на ред. Одузимање Енглезима западног и источног базена Средоземног Мора, проширење операција у правцу Суецког Канала, додањање горива ватри, која је букуна у Арабији — то су стратегиски задаци, о којима већ одавно пише страна — непријатељска и неутрална — штампа. За решавање тих задатака интересантне су неке тачке, које би могле да буду узлетишта за осовинску авијацију, а које би француска могла да стави на располагање ратујуће Европе.

Такве верзије круже у иностранству. Да ли су тачне, то се, наравно, не зна. А да су логичне, то је очигледно: за време рата не може бити споразума двеју влада у коме не би било споменуто и даље вођење рата.

Војно-стратегски значај Дарлановог пута у Берлин не можемо још проценити у целој његовој опсежности, али сам пут је доказ да је француска најзад пошла правцем искрене сарадње са Рајхом. И у том погледу је значајно да је баш адмирал Дарлан кренуо за Берлин.

Побеђена француска армија је морала да преда све своје наоружање победоцима. Непобеђеној француској морнарици дато је (према условима примирја) почасно право да сачуване оружје и дато је обећање да њени бродови неће

бити употребљени на страни побеђиоца. Као су Енглези, да би оправдали сраман напад код Орана, проширили верзије да Рајх неће одржати дату реч, онда се у француској говорило да ће адмирал Дарлан пре потопите флоте него је ставити у службу Рајха. Тако је адмирал Дарлан постао за французе чувар националне части и симбол једног правца политике.

Политика кокетирања са Северном Америком, политика одупирања току догађаја, који су стварале немачке победе на простору целе Европе, политика пасивне резистенције против искрене сарадње са Немачком, политика бесконачних, саботажних штетњи Виши—Париз, политика иза које је стојала прикривена нада у коначну победу англо-сакса — ту политику у очима француза и скоро целог света симболизирао је (погрешно или тачно) адмирал Дарлан.

А сада тај исти адмирал иде у Берлин ради успостављања новог правца државног живота француске. Баш сада, кад је понова почела ажиотажа око уласка Америке у рат, кад је почела гадна спекулација око Хесовог случаја, баш сада француза је увидела да нема више места неодлучности, да нема више места, тако рећи, „побеђеној неутралности“.

У садашње време не вреди бити топол — или врућ или хладан. Средине нема. француска је то увидела после девет месеци колебања. Девет месеци је изгубљено за конструкцијан живот. Изгубљен је и један део поверења Рајха у искренност француза. Ово је резултат подземних сила, које су увукле французу у рат, које су тај рат изградиле и које су мучки продолжавале борбу у виду саботаже против Новог поретка.

Искуство француске треба да искористимо. Треба сместа да увидимо да њен пут у цик-цак није био ни паметан, ни племенин. Постоји само један пут: треба признати да су нас британци провоцирали на рат, а да је немачка нудила пријатељство. Треба признати да смо сви криви за тај рат (највећа је малодушност бацати сву кривицу на сне, који су побегли) и треба да сви становемо на пут искрене сарадње са осовином у циљу стварања нове Европе, Европе права и првичност.

Од пре неколико дана у јавност су бачене лозинке „Ред и рад“, „Ред и мир“. Кају да је то програм Нове Србије. То је дарланизам, то је грешка пред садашњошћу и пред будућношћу народа.

У тим лозинкама има само један део програма, јер је циљ нашег новог државног живота стварање народне Србије, Србије слоге, Србије права, Србије стварајачког живота.

Не смејмо ту Србију замислити у саставу прекоморских континентана и у окриљу прекоморских царстава. Ми смо саставан део Европе и морамо да се осећамо творцима Нове Европе, сарадницима других народа, који су тај велики посао започели и који су се том послу пријужили.

Е. М.

Бекство дивизија генерала Вавела

Солум и Капуцо у немачким рукама Педесет хиљада тona енглеског бродовља потопљено

Немачке моторизоване колоне на афричким друмовима

Берлин, 17 маја (ДНБ)
Врховна команда државне оружане сице саопштава:

Једна подморница којом командује поручник бојног брода г. Шеве, јавља да је потопила пет британских трговачких бродова са укупно 33.612 тона.

Бомбардери уништили су у водама источно од Шкотске и северозападно од Ирске три наоружана непријатељска трговачка брода са укупно 16.000 тона и постигли су пуне погодке бомбама на два друга брода. Ноћас су одреди бомбардера неколико сати са добрым дејством нападали предузете индустрије наоружања и предузете која служе исхрани у једном граду Средње Енглеске. Том приликом оборен је над непријатељским земљиштем један британски авион.

Бомбардери и ловачки авиони бомбардовали су по дану и по ноћи британске аеродроме, међу којима је нарочито успешно тучен аеродром Хаукинг. На аеродому Сент-Евалу изазвана је тешка штета погодцима по хангарама, становима и на маневарском земљишту. Поморска артилерија отворила је ватру на непријатељске бродове који су покушали да се приближе обали Канала Ла Манш и принудили их је да се врате.

У Северној Африци извиђачке јединице немачког афричког одреда извршиле су успешне потхваде код Тобрука и привеле су известан број заробљеника. Разорена су двоја борна кола. Смелим противнападом поново су одбачене у правцу Истока британске снаге које су биле продре у Солум и у утврђење Капуцо. Солум и утврђење Капуцо, као и сви ранији положаји поново су налазе у рукама немачког афричког одреда. Немачки бомбардери са добрым су ре-

зултатом учествовали у борбама код Солума и Тобрука.

У области Средоземног Мора, јединице немачког војног ваздухопловства у току ноћи од 15 до 16 маја и у току јучешића дана у више махова су с успехом нападле аеродроме и лукча постројења на острву Малти.

Ноћас је непријатељ слабијим снагама без никаквог смисљеног циља избацио известан број разорних и западајивих бомби по Западној Немачкој. Изузимајући неко мање индустријско предузеће нису погодили никакви објекти од важности за ратну привреду. Ноћни ловци и поморска артилерија оборили су два британска авиона која су учествовала у овом нападу.

Енглески бојни брод «Ринаун» тешко оштећен

Берлин, 17 маја (ДНБ)

Британски дреднот „Ринаун“, како јављају америчка новинска агенција „Асошијед прес“, стигао је оштећен у Гибралтар. Поменут брод дозвољен је у луку један разарац, по чему се може закључити да је тешко оштећен.

„Ринаун“ био је у саставу британског поморског одреда који су италијански торпедни авиони пре неколико дана у водама Сардиније извршили жесток и успесан напад. „Ринаун“ јесте брод у сечму истог типа као и „Ренџијуз“ који је у јесен 1939. године у дужи Скапа Фло погодијен торпедом и тешко оштећен. Пре годину дана и „Ринаун“ је већ једном, за време норвешког похода, у борби са немачким линијским бродовима тешко оштећен топовским зрывима, па је иорао премда неколико месеци у доку ради оправке.

Ова велика брод саграђен је у целом спектру познатом енглеским бродоградилишту Браун и Компанија у Глазгову, чија су постројења првијаком великих запада немачког војног ваздухопловства на обласни Крајдај у току последњих педеља увећали разорема.

Њ. В. Краљ и Цар Виктор Емануел на Цетињу

Рим, 17 маја (ДНБ)

У току јучерашњег дана Њ. В. Краљ и Цар Виктор Емануел Трећи посетио је главни град Црне Горе Цетиње, где су га дочекали и поздравили шиванни комесар за Црну Гору гроф Мазолини и командант италијанске дивизије. Народ, који је био искушен на улицама града, предио је италијанском Суверену срдечне овације.

У друштву италијанског цивилног комесара Њ. В. Краљ и Цар присуствовао је дефилеу треће групе другог артилеријског пуков којом је приликом поздрава пријорогске достојанствене.

После тога бивши министар г. Поповић у пратњи пријорогских техничких саветника предао је Њ. В. Краљу и Цару поздравни адресу у којој је нарочито подвучена захвалност Њ. В. Краљићи и Царцији Јелени за помоћ коју је пружала Црној Гори. После обиласка самога града, Њ. В. Краљ и Цар вратио се у Краљев двор, где су званица ка православном катедрале, која је време од 22 године под српском управом нису званила, први пут поново званила. Њ. В. Краљ и Цар је тада обишао музеј који се налази у једном делу Краљевског дворца у коме се налазе усмене из претке кнегиње Супруге. На крају Њ. В. Краљ и Цар Виктор Емануел посетио је катедралу где су га поздравили сви чланови клира на челу са владиком. На гроб Кнегиње Мирка, где је Њ. В. Краљ и Царције, Њ. В. Краљ и Цар положио је букет ружа.

На крају своје посете Цетињу, Њ. В. Краљ и Цар обишао је још једном улице града где је свуда био поздрављен срдечно и са симпатијама а затим се упутио за Бар.

БОМБАРДОВАЊЕ МАЛТЕ

ИЗВЕШТАЈ ИТАЛИЈАНСКЕ ВРХОВНЕ КОМАНДЕ

Рим, 17 маја (ДНБ)

Штаб врховне команде саопштава:

У Северној Африци непријатељ, — који је јаким снагама на фронту код Содума био напао наше истакнуте положаје и постигао извесне успехе у почетку, — повлачи се, уз борбу, пред италијанско-немачким борбеним снагама које су прешеле у противнапад. Наше трупе поново успостављају везу са сопственим истуреним снагама, које су жилају одржале своје положаје, иако их је непријатељ био прешао. Непријатељ су нанети осетни губици. Италијанско и немачко ваздухопловство

хопловство знатно су допринели успеху здружених трупа.

У сектору код Тобрука заузели смо неколико положаја. Наши ловачки авиони запалили су и оборили један „Бленхејм“ који је био покушао да нападне луку у Бенгазиу.

Јединице немачког ваздухопловног корпуса бомбардовала су по морске и ваздухопловне базе на Малти, где су изазвани пожари, експозије и тешке штете на војним објектима.

У Источној Африци ситуација је непромењена.

Државни секретар г. др. Рајхарт о финансијама Рајха

Берлин, 17 маја (ДНБ)

Државни секретар у министарству финансија Рајхт, г. др. Фриц Рајхарт, изложио је јуче претставницима штампе ставе немачких државних финансија у току буџетске године 1940. Г. др. Рајхарт у току својих излагања рекао је између осталог:

Тридесет првог марта 1941 завршена је буџетска година 1940. Буџетска година тече од 1. априла до 31. марта. Порески приходи Рајха на почетку буџетске године 1940 били су процењени у висини од 25 милијарди рајхсмарака. Порески приходи Рајха у буџетској години 1940 изнели су 27,2 милијарди рајхсмарака.

У пореским приходима јасно се гледа и привредна снага Рајха. Из развоја по реског прихода испобитно се показује да привредна снага Рајха и у рату постаје све већа, и да развој јавнице још није стигао сву куманизовану тајку. Порески приход Рајха и у буџетској 1940 години бележи даље повећање. Сме се претпоставити да ће у 1941 години порески приходи достићи глобалну суму од око 30 милијарди рајхсмарака. При овако чврстој основи финансијске стага Рајха, имамо вису права да никада не бринемо о финансијама Рајха и о вадути. Ови темељи почивају на енормној привредној снаги Рајха у томе, што управа државних финансија почива на чистом темељу. У потпуности је обезбеђено да они износи, који се на основу постојећих за која опрезавају дајују од народне привреде, стварно уђу у државну казну. Тридесет милијарди рајхсмарака пореских прихода Рајха, које нема посттићи у 1941 години престављају главну позицију на страни прихода државног буџета Рајха. Уз ово треба урачунати окружно пет милијарди рајхсмарака административног доходка, око 1,4 милијарди рајхсмарака ратног доприноса који плаћају општине, матрикуларног доприноса Чешко-Моравског протектората и доприноси које плаћају запоследите области. То је врло позамашна сума, која стоји Рајху на расположењу у целију покрија финансијских трошкова садашњег рата. Износи који су поред овога потребни Рајху за покрија финансијских издатака, теку у државну касу путем узимања кредита.

Народни доходак, као и досада, бежжи стално повећавање. Пораст народног

дохотка наставиће се и даље. Следствено томе све већи део народног дохотка, који остаје неискоришћен после подмишрења привредних потреба, стајаће на расположењу за подмирење пореских плаќања. С друге стране, у циљу покрија финансијских потреба Рајха стоји на расположењу порески приход који се стално повећава. Ова и оваква државна финансијска ситуација под данашњим околностима не може бити ездрава и солидна. Колико је здрава солидна финансијска ситуација Рајха види се највише по чинjenicama, што је у години 1940 спроведена каматна стопа.

Целокупно задужење Рајха на крају буџетске године 1940, са укључиво пореским боновима, износило је око 90 милијарди рајхсмарака. Ово задужење, ако га посматрамо под углом капацитета немачке народне привреде и њене по реске снаге, тако је незнатно да још остави отворене широке могућности за даље задужење у циљу подмирења ратних издатака.

У истом временском раздобљу, у ком је задужење Рајха достигло 90 милијарди рајхсмарака, енглески државни дуг, ако узмемо паритет од 13 рајхсмарака за једну фунту стерлинга, достигао је око 48 милијарди рајхсмарака.

Из тога следи да у Немачкој при њеном становништву на једног становника долази окружно око хиљаду рајхсмарака, док у Енглеској, при окружно 47 становника становника, на једног становника отпада око 3,150 рајхсмарака. Из овог упоређења види се како је особито повољна финансијска ситуација Рајха у поређењу са финансијским стапем Енглеске.

При данашњој пореској ситуацији и с обзиром на организацију наше тужине капитала и новца, рекао је г. др. Рајхарт даље, Рајх неће бити никада принуђен да у циљу покрија државних издатака приноси штампана или издану новчаницу. Уз ову порезу обухватиће у једну категорију. Да овога је дошло из разлога употребљавања пореске администрације. Молим вас, нагласио је г. др. Рај-

Будући хрватски краљ – принц италијанског Краљевског дома Савоја

Рим, 17 маја (ДНБ)

У петак увече објављено је слеђеће службено саопштење о будућем уређењу односа између Италије и Хрватске и о давању хрватске круне једном принцу из Савојског Краљевског Дома који ће носити хрватску круну.

„Делегација ће поред тога потписати у Риму неколико важних политичких привредних и територијалних споразума.“

„У недељу ће стићи у Рим хрватска делегација под вођством Потпредсједника Анте Павелића да би у

Италијански народ испољава нарочиту радост што ће један члан Савојског дома ступити на чело нове хрватске државе

Рим, 17 маја (ДНБ)

Поводом службеног саопштења о томе да је хрватска краљевска круна понуђена једном принцу из Савојског Краљевског Дома, у римским круговима изјављују да се име будућег носиоца хрватске круне засад још не објављује, али да је опште веровање да ће то бити један од млађих чланова Савојског Дома.

У поменутим круговима даље напомињу да се тиме закључује и крунише покрет који је ишао за тим да се што присније повежу Италија и Хрватска, две земље које

су својим истоветним политичким и привредним интересима судбином упућене једна на другу. Цела Италија показује највеће интересовање и најтолидију симпатију за Хрватску која на овај начин ступа у савез са Италијом, пошто је из слома бивше југословенске државе ускрсла као независна краљевина. Ова веза ће се материјално поткрепити свечаним потписивањем међународног уговора између италијанске и хрватске владе. Тај уговор утврђује коначне територијалне државне границе Хрватске и регулише прилаз Хрватском Јадранском Мору. Затим се њиме уређује привредни и трговински-политички односи између Италије и Хрватске. Италијански народ, — даље напомињу у вези с тиме у римским политичким круговима, — који је везан највећом оданошћу за свој краљевски дом, испољава нарочиту радост због тога што ће један члан Савојског Дома бити позван да ступи на чело нове хрватске државе.

Поглавник са пратњом кренуо за Рим

Загреб, 17 маја (ДНБ)

Поглавник др. Анте Павелић отпуштен је у пратњи државног секретара др. Лорковића и петорице министара, као и извесног броја официра и многобројних других личности у Риму, у службену посету. Укупно је отпутовало у Рим око стотине лица, међу њима један римо-католички

заглавник, др. Џорђије Ђорђевић.

У једном говору на радиу, који је аранђирао одбор за указивање помоћи Енглеској, госпођа Рузвелт изјавила је данас поред осталог: да је веровала у немогућност ма која рата, али сада да је убеђена, да насиље треба узвратити насиљем.

Не изненађује нас да агитаторске диспозиције ратоборне господарске Рузвелт, која претставља свесно оруђе јеврејских хушкара у Сједињеним Америчким Државама, који је све више и отвореније ногоне на рат због уздаљаца које је Енглеска задобила на води и у ваздуху, када се зна одговор америчког народа који није био онакав како су га очекивали и желели хушкара. Карактеристично је и то да госпођа Рузвелт жели да Сједињене Америчке Државе претстави као нападнуте и да наглашава „насиље насиљем“.

Ово подло хушкање утолико је одвратније, пошто се и у Сједињеним Америчким Државама поново указује на чињеницу, да о неком угрожавању Америке не може да буде речи и да су таква тврђења потпуно фантастична.

Калфор изабран за претседника Собранија

Софija, 17 маја (ДНБ)

На јучерашњој седници народног Собранија изабран је за претседника кандидат владине већине, бивши министар спољних послова г. Христо Калфор.

Нови претседник народног Собранија ојджаје је том приликом кратак говор у коме је рекао да је дужност свих и сакога да се сложно окуне око владе чија политика одговара народним интересима.

ФРАНЦУСКА ШТАМПА О САСТАНКУ ВОЂЕ РАЈХА И Г. ДАРЛАНА

Бескорисно је браћати се прошлости и извесним илүзијама, пише „Л'Ефор“

Виши, 17 маја (ДНБ)

У разговору Вође Рајха са адмиралом г. Дарланом и с тим у вези, о изјави маршала г. Петена о немачко-француским преговорима, лист „Л'Ефор“ пише између остalog:

Никоме није измакао значај прогласа маршала г. Петена после разговора Вође Рајха са г. Дарланом. Он је кратак, јасан и непосредан. Маршал г. Петен је у основи добро схватио овај разговор и при-

прему уговора са Немачком. У пуну сагласности са шефом државе адмиралом г. Дарланом и с тим у вези, Нијаква накнадна промена става није више могућа. Нико више нема право да сумња и да доказује, или ма каквом пропагандом да тражи разлог да се још одговлачи или да се још ишчекује. Бескорисно је, констатује на крају лист, да се још једном враћајмо прошлости и извесним илүзијама.

Трагедија једног народа заслепљеног енглеском пропагандом

Познати италијански лист „Пиколо ди Триесте“ доноси сензионалан интервју од свога дописника из Загреба

„Ових дана посетио сам новинара Световског, кога сам упознао једног Јутра на станици Постумија, кад је ишао у Рим у пратњи тадашњег претседника Министарског савета Југославије. М. Световски у то време био је најтицајнији југословенски новинар и личност у политичком свету Београда. Данас је он избеглица, у чијем срцу горчица због неславне поразе његове земље надмашује боја проузрокован спленом његове Србије и заочинством војничке клике у служби Енглеске, која је из похлете за новчевим бацила Југославији у понор без излаза. НИЗ ДЕМАНТИЈА

— Ова земља изванредних могућности, која се једно време називала Југославијом — тако је рекао — припада данашњој историји. Утвдите је теке и болније све ово, кад се помисли да је дошло до слома не вољом Осовине, већ да би се задовољила еготистичка спекулација Лондона. Световски оплакује, и то чини с пуним позивањем ствари, чињеницу што меродавни фактори Београда никада нису показивали народу право душевног ставе Рима и Берлинша и што су оставили слободне руке енглеској пропаганди.

Југословенски државници бодали су се да неће угодити Лондону ако би, као што им је била дужност, објаснили Југословенском праву ставе ствари. Уздал су — како новинар — Италија и Немачка скренуле пажњу Београду на све јачејуће енглеску пропаганду, али се Министарство спољних послова правило као да се запаљује, објавило да... ипак пустило да се ствари и даље развијају.

Дописници већих енглеских листова увек су могли уви у Двор, то су биле емисари Чичија који су давали том политички. Није било потребно чудити се што је амерички дописник чинакше радио станице давао са Краткоталаске радио станице у Београду своје лажи у по-гледу Балкане и Осовине. Стога се не може веровати да је државни уздр од 27 марта у престонији Југославије дошао потпуно неочекивано. Ово је био само трагични замантија који је почео — тврди новинар — падом Стојадиновићевог кабинета, падом који је дошао вољом Лондона.

Крајни процес ушао је у своју акутну фазу већ крајем фебруара, када су Илија и Диз почели да праве посете Балкану; ово је датум који те земље треба да памте као почетак своје несрће. Посете су имале да служе стварању ратне психозе међу народима Југословенске Европе. У Југославији је она психоза већ постојала и уздр је њен степен жестине прешао све границе. Лондонска радио станица повећала је тих дана своје емисије на српскохрватском и словеначком језику, и цео народ напајао се на овом отровном извору. Треба признати, како Световски, да су Енглези били мајстори да баци удеље на српску ватру и знали да најгулује и најмутније лажи претставе као чисту и бистру воду.

И НАРОД СЕ НАПАЈА

Народ је веровао у све то и стога се није бојао рата, чак је хтео рат зато што је био заслепљен пропагандом српских генерала који су величали преко глаголивих говорника, кроз новине и преко радње, тврдње да је Енглеска, неко је губила битке, побеђивала у рату и да ће још једном, и то у доба борних кола и аероплана, победити српски војници и да се у планинама знати увек спаси не зависност и част.

Ово су биле тезе којима су пропагандисти потхранивали своје говоре и које је једна група екстремиста, постмогнута Енглезима, Јеврејима и масонима, уселила да наметне и Министарству војске, од кога се ишчекивала већа реалност у процењивању војничке способности. Снага ове групе била је толико велика, да су изричите опомене на Крунском већу од стране Бендерштада, да је Југословенска војска неспремна и да стога треба прихватити предлоге Осовине, чак и кад би услови били врло тешки, нису успеле да опамете војне елементе. С мањим изузетком, српска војничка каста била је отворено за рат. Група генерала Министарства војске давала је тон за успешно инфильтрирање најгоре пропаганде и у најниже сножеје. То су били они генерали који на вест да је једна група млађих авијатичарских официра дезертирала укравши авионе, да би се ставила у службу Грчке, не само да нису осудили овај гест и нису предузели мере против крадљивача и бегуница, већ су показали извесно задовољство које је нашао близак у земљи.

РАТНИ ПОКЛИЦИ

На страни ових генерала пуних енглеског и француског злата, стајала је масонерија чији је залук био Константиновић. Масонерија је седела у свим сопственим Министарствима спољних послова и салонима свих југословенских посланстава. Уздал је Световски бацио залубљене погледе Осовини; чиновници нису делили мишљење свога шефа, и његова наређења, пролазећи кроз негативан рад ових чиновника, излазила су деформисана.

Радиофенски центар државе био је у рукама англофилу којима је био једини циљ да потстакну народ на рат песмама,

музиком, дијалозима и разноврсним по-клицима. Један Јеврејин био је артистички директор ове групе, из које су сваки потицали „поклонци на рат“. Владин Пресбиро био је стављен под контролу онога Константиновића кога смо мало пре споменули.

У првим редовима антиосовинског по-кreteta најлађа се и православна црква, зато што су њени први експоненти биле масони. Српски Патријарх, који је у тренутку слома побегао покушавши да однес злату и накита за много милиона, одбие је да се одазове, када га Кнез Павле позвао да помогне да се спасе мир. Београдски новинар прича да је Патријарх, у циљу да прекине однос са Кнезом, употребио један изговор који изгледа парадоксалан, али је најбоље по-случу његовог нечistoј намери, како би револтирао српску цркву против Кнеза.

На крају аудијенције Патријарх се обратио Кнезу с питањем:

— Височанство, зашто сте на тако нечовечан начин предали Стојадиновића Енглезима?

— Нисам га ја предао — одговорио је Кнез опшtro.

— Али зашто је Ваше Височанство дозволио да се пошиље ван граница? Треба да знаете да ми је био пријатељ и да ми је то остало.

Растанак је био леден, зато што су по-следеће речи имале за циљ да прекину све односе. У Србији овакве речи прекидају сваке везе и могу да доведу до најгорих последица. Уверда учињена једном православном епископу може да побуни читав народ. Одакле по разговору са Кнезом Патријарх је сазвао највеће претставнике српске цркве. Сваки је могао да разумее значај овог геста. Као што је видело, живело се у заблудама, којима се није могло помоћи ни с које стране. Ни од стране гарде, ни од стране београдског гарнизона, нити од стране авијације, која је била прва спремна на издају.

Катастрофа се близила и нико није могао да учини ништа да би је зауставио.

Једна мала група корупционера успела је да се наметне као војство војске, генералштада, Двора и народа. Кобин час се близио, а влада је још увек живела у заблуди да доминира овом ситуацијом.

Неколико дана пре улара Световски је говорио са једним својим пријатељем из канцеларије министра Двора о унутрашњој политичкој ситуацији. Као високи чиновник примио је његову забринутост уверавајући га да има листу оних „две стотине незадовољника“ и да ће власа на први испад улице одговорити опсадним стањем. Као што се види, и Двор је живео у заблуди.

Међутим, влада није имала времена да окупља — како новинар — и пре што је успела да ухапси... ма и једног „незадовољника“, сама је сва била у затвору, заједно с министром Двора... Министри су живели у заблуди, или нису могли игнорисати ситуацију, морали су знати да, и кад удар не би успео, морали би напорно да се боре против своје сопствене земље, која је била већ опијена енглеском пропагандом; морали су знати да спремају атентати, саботаже и испади. Све се то и десило — како одлучно југословенски новинар — зато земља није била на време припремљена да добро схвati дух итальјанско-немачког пријатељства и карактер споразума са Осовином.

Извештаји, који је био узимајући сајмиште, доказали су да је један

из свога подземља да ударе у дреку по улицама, да ударе у врећаваје Осовине, да стану ширити измишљене приче и разградити карикатуре. Захваћени гроздином „сајд или никад“, показујују своје најгоре стране, нису знали ни за какву границу у својој жеђи за осветом и нису се устрмували ни од чега без обзира што земља која им је дала гостопримство, иде у сусрет пропасти и то баш

нову историју — како тужно новинар — са српим пуним боди, осакаћени у једном поразу без чести, гледајући рушевине начињене не толико бомбама, колико нашом глупошом. Почињемо да сахранjuјемо жртве Енглеске, оне Енглеске против које развијамо заставу мржње. Черчил не може да замисли кодико га већ мрзи спрски народ, а не може да замисли то и га господин Рузвелт: спрски народ отпорно је очи и они ће ускоро чути глас проклетства који ће слизати с његових ушијама.

„Познајем свој народ — каже Световски — и знам какво ће бити његово душевно стање, кад се тргне из делиријума и беспуња. Потражиће постгрече, тражиће правду. Довољно је било обавештење о одласку немачког посланства из Београда да би се стишao народни терор, или да се појаве исписане на зидовима саме две речи: „Хоћемо мир“. И још сам — доздаје новинар — успео пре катастрофе да увидим како у народу душу већ придире сумња и с њом страх од стварности.

Када се наша земља буде пробудила, затражиће да се суди одговорним; тада ће Срби сазнати многе истине.

На последњој седници Крунског већа, изгледа да Кнез Намесник није скројо свомим сарадницима опасности ако се не приступи пакту. Нико није послушао глас мудрости и Кнез је склоњен.

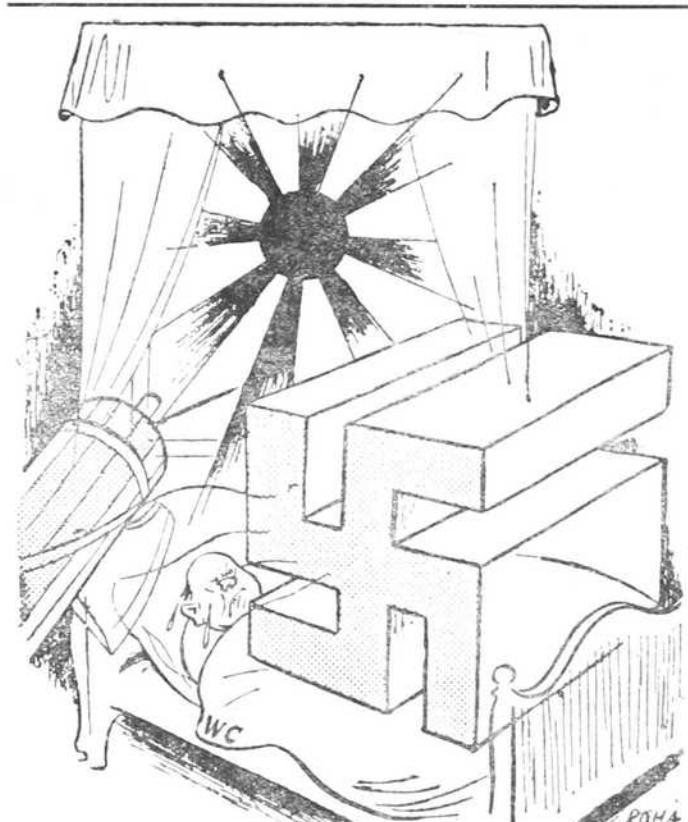
Најпотпунија дезорганизација владала је у свим војним, политичким и административним гранама, тако да већ после три дана рата, не само становништво Београда, већ и читава војска била је букало гладна. Српски генерали за неколико дана рата показали су потпуно не знање, спркосија врзом руљом. Преварени народ тражи сада да суди; тражи да суди владу која је пошто је запалила Балкан, побегла прво у Јужце, затим у Полгорицу, а онда у Анкару. Јерусалим и Каиро.

Тражи да зна што је генерал Симовић, који је у свом последњем наређењу написао: „да сваки треба да умре на прагу своје куће“, побегао не мислећи да најпре сахрани жртве, прешуптајући пуних десет дана град мјазим рушевина и опасности од тифуса и колере.

Ускоро ће спрски народ видети стварност отворених очију; тражиће виновине, жељећи да предистаја највећи морандум, што га је поднео ваздухопловни пуковник у пензији Душан Радовић против генерала Симовића, у коме се Симовић описује као корупционер, авантурист способан да учини свако зло за Осовину.

Када народ буде сазнао сву истину, — каже Световски — видиће како је ова слика још сама блага слика човека који је разорио Југославију. Годину дана раније министар војске у Београду није узео ни најмању у обзир писмо Радовића, а сада ће га упознати читав спрски народ који ће тражити освету против оног који га је издао...“

Карло Тиголи

Тежак сан г. Черчил

КРОЗ ЦЕО СВЕТ

Нов Јонаглазак важан за хирургију

Берлин, 17 маја (ДНБ)

Предузете Сименс — Рајнинтер, уз сарадњу лекара г. др. Карла Крауса, (Хамбург-Алтона), професора г. Комберга (Рошток) и г. др. Кечера (Кил), остварило је нов проналазак важан за хирургију. Ради се о налажењу страних металних тела у човечјем организму што је досад донекле чинено рентгенским путем, тако да је лекар — оператор већ пре првог зареза обавештен о положају страног тела. Новопронађени метални „истраживач“, који значи напрелак у лекарском послу, употребљава се тако што се приближавање његове сонде страном телу примећује по зујању у једном гласноговорнику. Одјеком гласноговорника лекар је обавештен о месту и правцу у коме се налази страно тело, које после зареза не може да промени свој положај тако да га је немогуће пронаћи.

Занимљиво је да се лаки метали могу исто тако открити као и тешки. Досадашње практичне пробе показале су изванредне резултате. Метали „истраживач“ показао се као нарочито подесан у ратној хирургији, при оперативном отстранењивању пушчаних зрна или комада од зрина осталих у ранама.

Наградња милионске Бриселашвили

Милано, 17 маја (ДНБ)

Нови план о изградњи милионског пристаништа предвиђа регулацију реке Поа замећу Рогороде и Чирараве тако да ће се успоставити саобраћај са Јадранским Морем. Исто тако предвиђа се изградња кеја дугачког преко 6 километара и једног басена за воду који ће обухватити 22.000 квадратних метара. За изградњу свога биће потребно око 4 до 5 милиона тонова материјала. Поред тога изградње се и индустријско пристаниште које ће се излазити дужно од града на каналу Милано—Дуто Језеро, које ће бити широко око 65 метара.

Хашење Јевреја српанаца у Паризу

Париз, 17 маја (ДНБ)

Како јављају јутарњи листови, ључењање хашење пет хиљада страних Јевреја у Паризу и њихово депортовање у концентрационе логоре, предузето је на основу наређења владе у Вишиу. Ова мера довела је на основу закона од 4 октобра 1940. године, који предвиђа да се сви Јевреји страни морају ухапсити и спровести у концентрационе логоре. На основу овог закона у неподсвеснутој француској посланству је већ 20.000 Јевреја у три велика концентрационе логора.

Иста акција отпочела је у Паризу јуче изјутра. Више од 5.000 Јевреја спроведено је у концентрациони логор код Ореана, где ће се употребити извођењу јавних радова.

Огроман Пожар у Гешеборгу

Стокхолм, 17 маја (ДНБ)

У Гешеборгу избио је огроман пожар који је укиштио читава два кварта тога града. Штета износи неколико милиона шведских круна. Пожар је избио у једној фабрици амбалаже и стао је да се шири нуманитом бразном.

Телеграфски саобраћај Немачка-Хрватска

Загреб, 17 маја (ДНБ)

Поштански и телеграфски саобраћај са Немачком Рајтом, који је био прекинут од почетка прошлог месеца, поново је успостављен. Две телефонске саобраћајне саде још мирују, односно телеграфски саобраћај је могућ.

Јевреји и Срби у Хрватској не смеју држати радио

Загреб, 17 маја (ДНБ)

Јевреји и Срби који поседују радио-апарате и справе, позвани су да их надлежној поштанској управи предаду. Загребачкој поштанској дирекцији до сада је предато 2.500 радија.

Последње вести

Напад ирачких трупа на Басру

Виши, 17 маја (ДНБ)

Према једној вести из Багдада, осамнаеста извештај ирачке врховне команде гласи:

Западни фронт: три вепријатељска авиона летела су изнад наших градова, бацајући бомбе. Штета је језнатна. Наше борбене снаге нападе су вепријатељске положаје у Басри. Разазна се борба, о којој не ближе појединачно бити објављено у следећем комуникацију. Мусалски фронт: три вепријатељска авиона летела су изнад једног града у Северном Ираку. Наша ловци су их принудили да се врате. Један од тих авиона кружно је обoren, а неизвесто време изнад једног нашег војничког логора. Ирачки противвоздојанска артиљерија га је оборила.

Ваздухопловство: наши авioni вратили су се у своје базе, извршивши многе извиђачке летове. Неколико бомбардера летело је изнад логора у Синделебауе. Један вепријатељски авион је обoren, а неколико уништено на земљи. Остане део овог логора јако су оштећени. Избило је неколико пожара. Ватра се јасно видела са неколико миља раздаљине.

Пример Ирака

Женева, 17 маја (ДНБ)

Овдашњи египатски кругови указују на једну спољно-политичку изјаву бившег министра претседни-

ка и садашњег посланика г. Исмаил Сидки паше пред египатским парламентом, коју су донели и неки египатски листови. У овој изјави тражи се настављање политike непротивности Египта и дословно се каже: „Ако би нас Енглеска увукла у рат на њеној страни, ми бисмо се повнашали исто као Ирак и Енглеска земља објавили рат“.

Енглеска без ирачког уља

Багдад, 17 маја (ДНБ)

Британске поморске и ваздухопловне снаге размештене по источном делу Средоземног Мора већ оцењују тешкоје које по њих настају због тога што су ирачке трупе успеле да пресеку спроводник минералног уља („пајплайн“) који води из Ирака за Јафир. Додуше, Енглеска је у могућности да се снабде минералним уљима и техним горивима са Баренским Острвима, али пренос тога уља кроз Персијски Залив и кроз Црвено Море дуго траје и изложен је опасностима у вези са ратним догађајима.

Велика штета у луци Ла Валета

Берлин, 17 маја (ДНБ)

Приликом последњег немачког ваздушног напада, као што сазнаје ДНБ, у луци Ла Валета нарочито су тучена тешким бомбама постројења за утовар и постројења на кејовима. Срушено је неколико дигализаца. Британски ратни бродови у скривених у луци оштећени су са неколико погодака.

Нов успех усташа у Палестини

Берн, 17 маја (ДНБ)

ОФИ (Агенција Амас) јавља из Багдада да је палестински војни усташа Фавзму пошао за руком да са својим снагама пробије египатске положаје у пустињи и да се утврди на висовима код Навојоса. Фавзмевим усташама и даље пристичу монтирали погодовници из Палестине.

“Гибралтарски мит“

Мадрид, 17 маја (ДНБ)

Војни сарадник листа „Алказар“ написао је чланак за свој лист под насловом „Гибралтарски мит“.

„Еглизи, како се у чланку, недавно су послали у Гибралтар генерала Форта који је наређено да по склону окоји одржи Гибралтар. Сам стратешки положај Гибралтара у овоме рату није више велики. Далекометна артиљерија и ваздухопловство учинила су да Гибралтар као тврђава и као поморска база не престаје да бишише високоја који је имао. Гибралтар је, наиме, добра лука али само у толико уколико су му докови неоштећени. Сама лука пак, претпоставља одличну мету за вазduхопловство. Данас је Гибралтар, и исто тако и Малта, изгубио свој значај као поморска база и као лука са доковима за опрavku бродova.“

Прије даље утврђење сматрају да су

и египатски ваздушни напади заузети такве размере, као што је то данас случај. Рачунало се, наиме, са стапним појачавањем и повећањем ефикасности противвоздојанске одбране. Ове нареде нико се испуњава, и становништво мора да сноси последице ових излузија, којима су се тештили меродавни египатски фактори.

И немачки ловци пустоше енглеске перодроме

Берлин, 17 маја (ДНБ)

У току препада на Британски Острв, немачки ловачки авioni ључе преко дана вазduхом су препаде на британске аеродроме, тукнући их својим ватреним оружјем. Том приликом су на аеродрому Хајкинг на самој земљи оборили два „Спитфајера“ и запалили неке камине.

Потопљен велики енглески брод

Берлин, 17 маја (ДНБ)

Немачки бомбардери за даље походе напали су ноћа неких 250 км западно од Ирске с успехом на велики британски трговачки брод „Стетсмен“, који је био претворен у робом. Одмах по експлозији бомби брод је почeo да тоне, те га је посада на врат, на нос напустила. „Стетсмен“ имао је запремину од 8.000 тона.

СОС британског брода

Њујорк, 17 маја (ДНБ)

У Сантага на Куби ухваћен је SOS позив британског теретног брода „Бијенам“, који је коришћен торпедован од немачке подморнице.

Позив затвореницима пуштеним на слободу

Београд, 17 маја (ДНБ)

Са меродавног места сопствавају: Пре доласка немачких трупа, у разним местима пуштена су на слободу и делом и наоружана лица која су се налазила по затворима и казненим заводима.

Сва та лица имају сместа да се врате у затворе и казнене заводе. Ко се год овом позиву не би одазвао, биће стрељан.

Оружје ових затвореника и робијаша, уколико још није предано на основу наредбе о држању оружја у поседнику југословенским крајевима, има да се преда управама затвора.

Такође ће се казнити лица која би пружила склоништа, потпоре или помоћи одбеглим затвореницима или затвореницима који су у своје време, пре доласка немачких трупа, пуштени на слободу.

„Агенција Рудник“

Службеницима надлеђстава без комесара

По наређењу Комесара са Министарством финансија сви службеници државних надлеђстава и установа, који припадају ресорима за које није одређен комесар, имају се од 19—22 маја 1941, у времену од 8—12 часова, јавити Економији Министарства финансија на улazu Милоша Великог и Герратове улице, узахватајући се из дворишта ради давања података о службама односно.

Пријављивање се може вршити лично или по списковима, овереним од надлежног старешине. Спискови морају саде се падавају они који су прву инвјекцију већ примили.

Годишњи Комесар за искрну ће убудуће примити публику само поведењем, средом и петком од 11.30 до 13 часова.

Санитетске вести

Вакцинације против тифуса

Вакцинације против тифуса и паратифуса вршите се у општинским амбулантама још само до 22 овог месеца. У овим амбулантама сада се падавају они који су прву инвјекцију већ примили.

Бограђани који до 22 овог месеца не буду вакцинисани морају ће да се падавују само у установама Централног хигијенског завода.

ПОЗИВ АКТИВНИМ САНИТЕТСКИМ ОФИЦИРИМА

Позивају се ниже именовани активни и санитетски официри да хитно доставе своје адресе или да се лично јаве санитетском ћенералу г. др. Јованију Поповићу, Кнегиње Петреји улица број 57/Ш и то: г. др. Роман С. Фелин, др. Врамшупић Атјаном, др. Славко Белић, др. Стеван М. Поповић, др. Данко М. Шимин, др. Драгутин Јован и др. Михаило М. Арамбаш.

Поред напред именованих позивају се и сви остали активни санитетски официри до 50 година старости, а који се до данас нико јавио, да у најкраћем року доставе своје адресе ставајући ћенералу г. др. Поповићу.

СПОРТ

Први сусрет „првених“ и „平淡их“

Дамашња утакмица између првених и плавих после дуже паузе међусобно да ће изазвати велико интересовање код публике. Додуше после сваког другог тренинга међусобно да ће обе чете доста рамати и у другом полувремену осећати снажако осуство потребног угргавања. Ипак интересовање називајући ће бити зато мање и велики број гледалаца изнад ће на првакије плавих да поздрави своје омиљене аске.

Како сазнајемо оба клуба окупљају све своје првенике и само у току игре дође ће можда да промене играча. Тако ће се и замене показати и публици ће у току више поздравити оне које је тамо радио гледала.

Утакмица почине у 15.30 на игралишту БСК. Цене не бити популарне, па ће и то утицати да што веће учешће гледалаца.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Мами спаси

Траже се

Молим сваког ко ма шта зна о мом сину Милану Тачвару, чин. Поштанске штедионице, Београд, који је био 11 априла на Баници у другом допунском пуку, да јави: Нешка Тачвар, Стевана Провенчаног 14, Душановац. (1771) 1—1

Душан С. Ристић, извозник, рез, потпувник, командант 16 пук, ако је жив, молим да се јави или ако ко ма шта зна о њему, молим да јави Др. Милану Јовановићу, Теразије 7, добиће награду. (1727) 1—1

Мадлен Јоксимовић моли сваког ко ма шта зна о њеном супругу Светолику В. Јоксимовићу — Цеки, рез, поштеник, 18 посадни батаљон 1 чета, Брачац, да јави: Перси Јовановићу, Мирјевска ул. 25. (1732) 1—1

Лице, које је тражило породицу Динић, Цветкова 11, наћи не исту Цветкова 11. (1733) 1—1

Лепосава Полуга, рођ. Павловић, са сином Зораном, машин. учеником, и Надежду Ђорђевић, радница књиговезнице Војног штампарије, отишли су 6 априла из Јутруја у Војну штампарију и до данас се нику вратили. Моли се онај који ма шта зна о њима да јави родитељима на адресу: Светозар Павловић, пенз, Гостионичка 9, Београд. (1741) 1—1

Тражим Чедомира Симића, који је ста новао у Београду, Дубровачка 42, као и обавештење о његовим родитељима из Пирота. Франкопанова, 33, стан 5, Асејева. (1742) 1—1

Зумбуловић Предраг, ћак-каплар, служио је у 18 пешад. пуку IV чета II батаљона, не јавља се. Сазијамо да је учествовао у борби око Марковца или Велике Плане. Молимо његове другове или ма кога који би што зна о њему да нам јави на адресу: Железничка ул., бр. 9. (1751) 1—1

Ко зна ма шта о Станимиру Вучетићу, пеш. нареднику-баку, који је био у Дувашком допунском пуку на Баници — нека јави: К. Евренинов, Влајковићева 27, Београд. (1759) 1—1

Моли се свако ко зна о капетану Сергију Живановићу, 31 пешад. пук, и Антонију Лазаревићу, капетану 36 пешад. пук, да јави: Динићки, Борисављевићева, 15 — Београд. (1760) 1—1

Тражи се Бора Јовановић, резерв. пеш. мајор. Ко што зна о њему нека јави: Ђорђу Латасу, Београд, Војводе Саватија бр. 31. (1764) 1—1

Борис Поксел, резервни потпоручник из Јублане, позван у Бану Луку, не јавља се. Евентуалне податке јавити на адресу: Ђорђе Иванчићевић, Београд, Добрачина 1а/III. (1772) 1—1

Молим да се јави у Београду, у улици Бријановића бр. 9/II, госпођи Нотараш ојајај апотекар који је у априлу месецу у улици Милоша Великог свајптио чиновницима Министарства финансија да је њихов колега Борис Нотараш извршио самоубиство. (1776) 1—1

Ђорђе Апостоловић, пекар из Београда, био обvezник 4 чета 17 раднички батаљон Мирковић код Винковаца. Моли се ко што зна о њему да извести Јована Апостоловића, Београд, Душановац. (1778) 1—1

Молим сваког ко ма шта зна из Сомбора ако нешто зна о Јулијани Врчићи, суплемен, да ми јави: Н. Врчић, Војводе Пријезде, 22 — Пашино Брдо. (1780) 1—1

Тражи се Војислав Манојловић, резервни књижевни поручник, чиновник Народне банке, мобилисан у комору у Осеку. Саопштење његовог мајци: Куршумлиска, 14 — Сенак. (1781) 1—1

Моли се сваки ко зна за доктора Александра Бокареву, који је био на војној дужности у пољској заразној болници у Новом Саду, наводно код Сарајева и Лознице, да јави: Станоја Главаша бр. 13, Ребров, или Среско начелство Сопот, срез Космајски. (1783) 1—1

Радивоје Тодоровић из Банице код Београда, земљодарник, био односник поште Врховне команде, моли се ко шта о њему зна да јави: кафана „Лавадиновић“, Душановац. (1784) 1—1

Моли се сваки ко зна о Јовану Б. Пековићу, пеш. поруч. 50 пеш. пук у Скопљу, да јави мајци: Бр. Рибникара, бр. 20. (1787) 1—1

Молимо сваког ко ма шта зна о Стевији Јовановићу, трговцу из Јајиница, редову II пуку — вол за незу, да јави на адресу: Боже Јанковића бр. 19, Београд. (1792) 1—1

Моли се сваки ко ма шта зна за Станимира Д. Вучетића — Мићу, чинов. Мин. фин., одељ. катастра, који је био мобилисан као ћак-наредник при штабу 18-ог пуку, нека јави на адресу: А. Милошевић, Дечанска 3, или Јубе Диџића, 28. (1796) 1—1

За инжењера Чеха лице које је дало већи фамилији о инжењеру Чеху из Загреба, нека се одмах јави на Захумску, 17. (1800) 1—1

Стево Владинић, чиновник Савеза државних службеника; рањен 6 априла у главу и нестао. Моли се о нему ма шта зна нека јави на адресу: Владинић, Загreb, Гортанова 16, или Др Трифуновић, Београд, Краљице Наталије, 94/II. (1803) 1—1

Служба

Добру награду дајем ономе, ко ми нађе службу чиновнице, касирице или томе слично. Дајем кауцију. Знам немачки. Херберт, Краља Александра, 121 — Београд. (1679) 1—1

Тражим место за магационера, послужитеља, чувара или спољног момка и сличног. Јавити: Колубарска, 12 — Душановац — Стева. (1791) 1—1

Кројачки салон Милошевић, Цара Николе 13, потребује раднице за халбине и једно помагача за мушки посао. (1810) 1—1

Станови и локали

Предајем услед одласка из Београда гостиничарску радњу у Каћајевој улици, бр. 3. Радња је врло добро разрешена. (1789) 1—1

Изађе се првна соба у бољој породици Светосавска 23/III, двориште. (1797) 1—1

Тражи се уведена гостиничарска радња са инвентаром или без. Понуде слати: „Биф“ Перо, Дечанска 9. (1806) 1—1

Намештена собица са употребом купатила издаје се солидној господици. Таковска 12/IV, стан 38. (1817) 1—1

Стан од 3 собе, кујна, купатило и све остале принадлежности у Мирочкој 10 издао бих за 1 јули ономе ко би платио закупину за 4 месеца унапред да бих си оправио. (1820) 1—1

Изађе се чиста намештена соба за два гостодника. Питати: Бушнина 28, Палилула. (1826) 1—1

Купо-продаја

Скоро нов намештaj и мекане ствари по вољно продаје Богичевић, Доситијева, 45. (1665) 1—1

Продаје се два клавира, пијанино, добро очувани. Ћирила и Методија, 9/II. (1725) 1—1

Продаје се повољно кућа на Душановцу од тврдог материјала, са четири одељења. Пренос може бити одмах. Обратити се: Милош Поповић, адвокату, Косовска, 36/II. (1729) 1—1

Хитно продаје плац 550 м², лице 20 м, мања кућа, воћњак и виноград, најближа периферија. 3 минута од трамваја. Упитати Ђурковића, Душановац, 23. (1744) 1—1

Продајем спаваћу собу и кухињу — Гундулићев Венац, 16/II. (1747) 1—1

Продаје се цигла старија формата, очијашена, у Стражинића Бана ул., бр. 37. (1749) 1—1

Спаваћа соба од тврдог дрвета, широт и разне кујинске ствари на продају. Упитати: Краљиће Марине, 3 — двориште. (1756) 1—1

На продају дечја дубока колица, добро очувана. Питати: Добрачина, 35 — код обућара. (1757) 1—1

Пажња грађевинарима. Јевтино продаје фосне, греде, даске, сандуке, клафме и т. д. услед одласка из Београда. Видећи у Србобранској ул. I. (1758) 1—1

Намештaj, писаћи сто, скоро нов у популарном цену; комплет спаваћа соба, трезезарија, кујач, кревет беле гвоздени са душећком, мадрацом, дечја спорт колица због себе продајем хитно, посебно или уједно, од 8—13, 4—6 час. Његошева 29, партер. (1762) 1—1

Бифе или крчму са намештajem купио бих на прометном месту: Гушин, Таковска 42/I, лево. (1763) 1—1

Продајем намештaj, собу и кухињу, Трнска, 19. (1765) 1—1

Орман трокрилни продајем и хромирани сто, столице и разне кујинске ствари. Којаска 45, врате 14. (1773) 1—1

Кућа, напукла од бомбардовања, продаје се као материјал. За обавештење обратити се код хаузмајстора Краља Милошевића, 71. (1767) 1—1

На добром месту код Зем. моста продаје се крчма, добро разређена. Исто се продаје ради селидбе. — Адреса: Ана Грос, Б. Крсмановића, I. (1770) 1—1

Моли се сваки ко ма шта зна за Станимира Д. Вучетића — Мићу, чинов. Мин. фин., одељ. катастра, који је био мобилисан као ћак-наредник при штабу 18-ог пуку, нека јави на адресу: А. Милошевић, Дечанска 3, или Јубе Диџића, 28. (1796) 1—1

Дечји кревет продаје се. Упитати: Баранска, 21. (1766) 1—1

Писаћу машину „Ремингтон“, љирилица, јевтино продајем: Брајовић, Крушедолска, 6. (1779) 1—1

Купујем иреп, чиглу, грађу од порушних егзала, као и сву врсту собног намештajа. Обратити се: Краља Александра, број 10, Раши, бараки. (1633) 1—1

Лој топљен и остале техничке масти купујем сваку количину фабрика салпун, Булавар Франше Депре, 78. (1635) 1—1

Продаје се хитно бела спаваћа соба и друге ствари. Кнеза Павла 19/II, лево. (1631) 1—1

Собни намештaj и кујински за јевтине паре због одласка продајем, Краљице Марије, 89. (1644) 1—1

Продајем трпезарију и спаваћу собу. Видети: Црногорска 7/III. (1652) 1—1

Цигле на продају употребљене, старије формате, Теразије, 3 — Ђорђевин. (1656) 1—1

Тражи се једна стилска скоро нова трпезарија. Јавити код хаузмајстора. Кнеза Михаилова, бр. 7. (1663) 1—1

BAUPLATZ IN KIJEVO bei Belgrad 1059 m², sonnige, schöne Lage, vorzügliches Wasser, wird verkauft. Auftragen: Bitoljska ul. 10, im Geschäft.

Плац у Кијеву, сунчана страна, здрав крај, одлична вода, 1059 m², продаје се. Упитати: Битољска улица 10, у радњи. (1382) 1—1

Продаје се имање у близини Липовог Лада. За обавештења обратити се: Кнез Данилов, 34, Матоушек. (1753) 1—1

Ствари продајем: спаваћу собу, салу, разлог покућанство због одласка из Београда. Петроварадинска, 3, вила „Ресник“ — Пашино Брдо. (1790) 1—1

Продајем намештaj добро очуван једној парнијади. Видети: Војводе Бране, 35, партер лево. (1805) 1—1

Разни

Verloren wurde am 14. Mai nachmittags auf dem Wege Uprava Grada — Obilićev Venac — Spomenik — Elektrische Nr. 3 bis Senjak eine Brieftasche, Inhalt reichsdreitlicher Pass Nr. 419-20 B/40 2/41 SD, ausgestellt am 2. Januar 1941, und diverse Dokumente und Aufzeichnungen. Der ehrliche Finder wird gebeten, diese gegen Belohnung beim Portier Francuska ulica 9 abzugeben.

На дан 14 маја после подне изгубљен је на путу од Управе Града — Обилићев Венац — Споменик — или у трамвају бр. 3 од Споменика до Сењака новчаник са једним пасошем Немачког Рајха број 419-20 B/40 2/41 SD, издат 2. јануара 1941 год. и разним другим документима и заlepšenkama. Моли се поштене налазач да иста преда вратару у Француској улици бр. 9, где ће добити награду. (1737) 1—1

Изгубљено сам 14 маја колску књижњу рецистровану на Милорада Ђурђановића, са 3 пасоша и један реверс. Молим поштеног налазача да ми исту донесе у Краља Александра 79, уз добру награду. У противном оглашујем исте за наважене. (1745) 1—1

ПАЖЊА. Кафилерија Градског поглаварства има већу количину: 1) животног млива-гнојива употребљивог како за исхрану прасади, живине и рибе, тако и за гвојење земљишта; 2) масти; и 3) кожа од угушилих коња, говеда и паса.

Позивају се заинтересовани да поднесу своје писмене понуде таксиране са 5 дни. општинске таксаме марке. Кафилерији, Кнеза Павла ул. бр. 151. Цена за откуп означити франко Кафилерија, без амбалаже, односно судова. (1759) 1—1

Најлепше слике за легитимације добићете код фото „Ите“. Престолонаследник трг 7, (Теразије), у дворишту. (1748) 1—1

Словеначи врши преводе са српског на немачки језик и са немачког на српски, даље лекције и конверзијације немачког језика по договору, солидно и перфектно. Упитати: Невесићева ул. II. (1750) 1—1

Изгубљена је кредитна књижница Чиновничке задруге на име Милорада Тројановића, пешономера; оглашујем је за наважену. (1752) 1—1

Мењао бих кућу — вилу у Новом Саду на лепом месту за одговарајућу у Београду. Призема 4 собе, претсобље, кујатио, подрум. Плац 700 m², башта. Упитати: Озренска, 66 — Душановац. (1754) 1—1

За израду финог женског свиленог веша, кречетског веша и монограма обратити се Терези Капетановић, Ломнина, 10. (1768) 1—1

Курс стенографије немачке и српске. Упис од 1—17 часова, Кр. Милана 14, књижарија, двориште. (1337) 2—2

За изношење рушевина тражи понуду Глашини одбор друштва Црвеног крста: Симини ул. бр. 19. (1782) 1—1

Најшој доброј мами Василији, удове Петре Јживковића, директора гимназије у Пећи, даваћемо 40-дневни помен у похделењак 19. ав. месеца, у 11 часова на гробљу, парцела 27. — Ожалошћени кћери: Милена, Марица, Лепосава, Милица и Видосава. (1824) 1—1

Кабинету Комесарijату за поште и телеграфе потребно је пет писаћих машини за немачки језик. По могућству писаће машине треба да буду канцеларијске. Понуде са назначењем цена доставити Кабинету Комесара за поште, телефоном од 11 до 12 часова подне. (1774) 1—1

Друштво сестара Руског Црвеног крста извештава п. г. г. лекаре и грађанство да оно продужи свој рад за ногу болесника, као инјекције, масаже под истим условима. Лозничка 9/II, тел. 40-151. (1804) 1—1

Вилим Швицер, закупај локала у улици Краља Александра бр. 143, да се јави сопственику ради споразума. (1809) 1—1

Позива се Бора Предољевић, стolar, који је у Земуну узео одело, да га врати Ђури. (1833) 1—1

14 маја у трамвају бр. 6, преко пута Поштанске штедионице изгубио сам буџелар са новцем и докуменатима, која гласе на име Јулије Вагнер, професор Универзитета. Молим поштеног налазача, да ми врати изгубљене документе (ратну книжу и легитимацију) на адресу: Стојана Новаковића, бр. 28 — уз солидну награду. (1827) 1—1

UEBERSETZUNGEN — НЕМАЧКЕ, ПРЕВОДЕ — ПРЕПЛИСЕ Вршик крсторадије „Идеал“ — Балканска, 12. (1599) 1—1

Свој изгубљени индекс код 9574 објављујем неважећим. Рађваји И. Бранко, студ. мед. (1860) 1—1

Штедно-кредитна задруга „ШТЕДЊА — СНАГА“ — Београд, Тополска 9, отпочела је рад, као и досада, од 15 до 17 часова (сам празник), о чему извештава цело-купно чланство, те упозорује на извршење својих чланских обавеза. (1785) 1—1

Прецизно-механичарска радионица Брана Кокотовић, Београд, Чика Љубина ул. 7, Павловића, издавање вршик крсторадије „Брана“ — Кокотовић, (1793) 1—1

Изолација на терасама и зидовима у становима извршујемо са гаранијом, као и све друге грађевинске радове. Виктор Лихенцов, грађевински предузимач, Церска, 50. (1798) 1—1

Налазач бразлетне који се јавио у Стишкој 18, нека се јави сопственику: Невесињска 3, Дамињановић. (1798) 1—1

Лифтове: особне и теретне свих фабриката, резервне делове за све фабрикете, вршик оправке, прераде, месечна одржавања, пријављује: Дирекција трамваја и осветљења, испоручује и поставља нове дизалице и покретне степенице познате светске марке OTIS, најсолидније извршује фирма: „ЕЛЕВАТОР“ Бранка М. Десимировића, Београд, Војводе Глигора ул. 113 (Душан